

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 18 септември 2025 г.
(OR. en)

12998/25

EF 291
ECOFIN 1207
DELECT 135

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от
г-жа Martine DEPREZ, директор

Дата на получаване: 17 септември 2025 г.

До: Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: C(2025) 6032 final

Относно: ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА
от 17.9.2025 година
за подновяване на определянето, че действащите в Бразилия,
Япония и Мексико режими на платежоспособност, приложими за
дружествата с централно управление в тези трети държави, е
временно еквивалентен на предвидения в дял I, глава VI от
Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

Приложено се изпраща на делегациите документ C(2025) 6032 final.

Приложение: C(2025) 6032 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.9.2025 г.
C(2025) 6032 final

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА

от 17.9.2025 година

**за подновяване на определянето, че действащите в Бразилия, Япония и Мексико
режими на платежоспособност, приложими за дружествата с централно
управление в тези трети държави, е временно еквивалентен на предвидения в дял
I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета**

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ДЕЛЕГИРАНИЯ АКТ

Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 на Комисията¹, с което бе предоставена временна еквивалентност по член 227 от „Платежоспособност II“ на Бразилия и Мексико, и Делегирано решение (ЕС) 2016/310 на Комисията, с което бе предоставена временна еквивалентност по член 227 от „Платежоспособност II“ на Япония², се прилагат от 1-ви януари 2016 г. и изтича на 1-ви януари 2026 г.

В съответствие с член 227, параграф 6 от директива „Платежоспособност II“:
„[в]ременната еквивалентност е обект на подновяване за допълнителни периоди от по 10 години, когато критериите, посочени в параграф 5, продължават да се спазват. Комисията приема всеки такъв делегиран акт в съответствие с член 301а и се подпомага от ЕОЗППО в съответствие с член 33, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1094/2010“.

През 2024 г. Комисията получи съдействие от Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) за Бразилия, Мексико и Япония; органът заключи, че условията, въз основа на които Комисията прие през 2015 г. делегираните си решения, продължават да са налице. В настоящото делегирано решение на Комисията тези фактически твърдения се застъпват отново и се актуализират.

С настоящото делегирано решение на Комисията се подновява временната еквивалентност за Бразилия, Япония и Мексико за срок от 10 години, считано от 1.1.2026 г.

2. КОНСУЛТАЦИИ ПРЕДИ ПРИЕМАНЕТО НА АКТА

Съгласно насоките за по-добро законотворчество настоящото делегирано решение на Комисията бе публикувано за обратна връзка в „Споделете мнението си“ и получи мнения от две заинтересовани страни в подкрепа на предложеното действие. Службите на Комисията анализираха получените коментари и заключения, че могат да пристъпят към подновяване за Бразилия, Мексико и Япония на решението за временна еквивалентност по член 227 от Директива „Платежоспособност II“. На 4.6.2025 г. бе проведена консултация с експерти на държавите членки в рамките на експертната група по банково дело, плащания и застраховане.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ДЕЛЕГИРАНИЯ АКТ

¹ Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 на Комисията от 5 юни 2015 г. относно временната еквивалентност на действащите в Австралия, Бермуда, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати режими за платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в тези държави (ОВ L 323, 9.12.2015 г., стр. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

² Делегирано решение (ЕС) 2016/310 на Комисията от 26 ноември 2015 г. относно еквивалентността на действащия в Япония режим на платежоспособност за застрахователните и презастрахователните дружества с този, предвиден в Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, C/2015/8147 (ОВ L 58, 4.3.2016 г., стр. 55–58)

³ Консолидиран текст: Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) EUR-Lex - 02009L0138-20240109 - EN - EUR-Lex (europa.eu)

Член 227 от директива „Платежоспособност II“ се отнася до еквивалентността на застрахователите от трети държави, които са част от група, чието централно управление се намира в ЕС.

В член 227, параграф 6⁴ от директива „Платежоспособност II“ се пояснява, че „[в]ременната еквивалентност е обект на подновяване за допълнителни периоди от по 10 години, когато критериите, посочени в параграф 5, продължават да се спазват“.

⁴ Вж. бележка под линия 2.

ДЕЛЕГИРАНО РЕШЕНИЕ (ЕС) .../... НА КОМИСИЯТА

от 17.9.2025 година

за подновяване на определянето, че действащите в Бразилия, Япония и Мексико режими на платежоспособност, приложими за дружествата с централно управление в тези трети държави, е временно еквивалентен на предвидения в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II)⁵, и по-специално член 227, параграф 6 от нея,

като има предвид, че:

- (1) В Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 на Комисията⁶ и Делегирано решение (ЕС) 2016/310 на Комисията⁷, бе установено, че действащите в Бразилия, Япония и Мексико режими на платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централно управление в посочените трети държави, следва да се приемат за временно еквивалентни на режима, предвиден в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО. Тази временна еквивалентност бе предоставена за период от 10 години, считано от 1 януари 2016 г. В член 227, параграф 6, втора алинея от Директива 2009/138/ЕО се предвижда възможност за подновяване на временната еквивалентност за допълнителен период от 10 години, стига все още да се изпълняват критериите на член 227, параграф 5 от посочената директива и Комисията да приеме за целта делегиран акт. Освен това Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО) трябва да подпомага Комисията при взимането на такова решение.

⁵ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁶ Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 на Комисията от 5 юни 2015 г. относно временната еквивалентност на действащите в Австралия, Бермуда, Бразилия, Канада, Мексико и Съединените щати режими за платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в тези държави (ОВ L 323, 9.12.2015 г., стр. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

⁷ Делегирано решение (ЕС) 2016/310 на Комисията от 26 ноември 2015 г. относно еквивалентността на действащия в Япония режим на платежоспособност за застрахователните и презастрахователните дружества с този, предвиден в Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 58, 4.3.2016 г., стр. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

- (2) В Бразилия закон за застраховането № 73/1966 изисква от застрахователите да гарантират всички свои задължения, да поддържат технически резерви, специални фондове и провизии в съответствие с критериите, установени от националния съвет на частното застраховане (CNSP). Съгласно решение 3162/2014 на CNSP изискуемият минимален капитал (ИМК) е по-висок от базовия капитал и от капитала с оглед на риска. Базовият капитал е фиксирана сума, свързана с вида на субекта и районите, в които той има право да извършва дейност, а капиталът с оглед на риска е сборът от капиталовите изисквания за подписваческия, кредитния, оперативния и пазарния риск. За повечето застрахователи капиталът с оглед на риска е по-висок от базовия капитал и по този начин представлява ИМК. Решение 432/2021 на CNSP установява условията за използването на вътрешен модел като алтернатива на стандартната формула за изчисляване на ИМК. Съществуват минимални изисквания за корпоративното управление. Застрахователите трябва да упражняват вътрешен контрол върху своята дейност, да разполагат с информационни системи и да спазват правните изисквания. Надзорът над бразилския застрахователен сектор се осъществява от Superintendência de Seguros Privados (SUSEP). SUSEP действа под ръководството на Министерството на финансите в качеството си на правоприлагащ разпоредбите на CNSP орган. Управителният съвет на SUSEP е независима структура; той задава в рамките на своята компетентност общата политика на SUSEP в областта на регламентирането и съблюдаването на решенията на CNSP. Застрахователите са длъжни ежемесечно да представят на SUSEP данни за капитала, активите, пасивите, приходите и разходите, а на всеки три месеца – сведения за операциите, счетоводния баланс и отчета за приходите и разходите. Застрахователите трябва да публикуват финансовите си отчети, които съдържат количествена и качествена информация. SUSEP може да сключва споразумения и да обменя информация с чуждестранни надзорни органи; от 2014 г. насам той е страна по многостранния меморандум на Международната асоциация на органите за застрахователен надзор (ММ на МАОЗН). SUSEP може да използва разполагаемите сведения само за надзорни цели в рамките на контролните си функции. Освен това получените от друг орган сведения се използват само за целите на съответното искане. Настоящите и бившите служители на SUSEP са законово задължени да спазват поверителност.
- (3) В Мексико застрахователната пруденциална уредба бе изменена с влезлия в сила на 4 април 2015 г. законодателен акт Ley de Instituciones de Seguros y de fianzas (LISF). LISF въведе капиталово изискване за платежоспособност (КИП), покриващо подписваческия риск, финансовия риск и риска от контрагента. Тестовите за устойчивост се провеждат най-малко веднъж годишно (динамично тестване на платежоспособността). Мексиканският правен режим позволява за изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност да се използва стандартна формула или вътрешен модел. Надзорът над животозастрахователните и общозастрахователните дружества в Мексико се упражнява от Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF). Органът има независими правомощия да лицензира и отнема лиценза на застрахователните дружества. Застрахователите са задължени най-малко веднъж на тримесечие да докладват на CNSF данни за своята организация, операции, счетоводство, инвестиции и капитал. Застрахователите трябва също така да оповестяват своите цели, политики и практики за запазване, прехвърляне или редуциране на риска, както и да публикуват количествена и качествена информация за своите операции, техническо и финансово състояние и рискове. CNSF може да

сътрудничи и обменя информация с чуждестранни надзорни органи, ако има споразумение за обмен на информация. CNSF е сключил редица такива споразумения, като от 2014 г. насам органът е страна и по ММ на МАОЗН. Когато е налице споразумение за обмен на информация между CNSF и чуждестранен надзорен орган, CNSF трябва да получи съгласието му преди да разкрие предоставени от него сведения. Служителите и бившите служители на CNSF нямат право да разкриват поверителна информация. Изискванията за служебната тайна се съдържат в националното законодателство и всяко нарушение се санкционира.

- (4) В Япония режимът на платежоспособност е установен в закона за застрахователната дейност и наредбата за застрахователната дейност. Япония разполага с независим застрахователен надзорен орган с необходимите правомощия и ресурси за изпълнение на задачите си – японската агенция за финансови услуги (JFSA). JFSA работи по въвеждането на нов режим на платежоспособност, който ще се прилага за финансовата година, приключваща на 31 март 2026 г., и в основата на който е отношението на платежоспособност според икономическата стойност (ОПСИС). Застрахователите и презастрахователите трябва да представят на JFSA подробна отчетна документация, а JFSA има широки правомощия да реструктурира или ликвидира застрахователи и презастрахователи в затруднено положение. Надзорната намеса при животозастрахователните и общозастрахователните дружества може да бъде задействана от три различни прага, т.нар. „гранични отношения на платежоспособността“ (ГОП), изразени като отношение на двойния размер на собствените средства (числител) и капиталовото изискване, наречено „общ риск“ (знаменател). „Общият риск“ обхваща подписваческия, лихвения, пазарния и операционния риск, както и риска от катастрофа. Вътрешните модели се приемат за риска от катастрофа и за риска във връзка с минималните изискуеми гаранции. Дори без да е надхвърлен най-високият праг за надзорна намеса JFSA има право да налага коригиращи мерки, като например да изиска от застрахователите да приемат мерки за подобряване на рентабилността и редуциране на кредитния и ликвидния риск, както и на риска във връзка с финансовата стабилност. Когато ГОП е под 0 %, JFSA може да разпорежи пълното или частично спиране на дейността. От 2011 г. насам JFSA е страна по ММ на МАОЗН. На 30 януари 2023 г. ЕОЗППО подписа с JFSA рамка за сътрудничество по застрахователния надзор. Служителите на JFSA се подчиняват на строги изисквания за опазване на служебната тайна. Правилата и практиките на JFSA осигуряват подходяща защита на поверителната информация, предоставена от чуждестранните надзорни органи. Всички настоящи и бивши служители на JFSA са задължени да съхраняват поверителна всяка информация, която получават при изпълнение на служебните си задължения. Неразрешеното ѝ разкриване може да доведе до дисциплинарни наказания, наказателни разследвания и санкции. Информацията, получена от чуждестранен надзорен орган и обозначена като поверителна, се третира като такава и се използва само за целите, договорени с въпросния орган.
- (5) Въз основа на съдействието от страна на ЕОЗППО и с оглед на действащите в Бразилия, Мексико и Япония изисквания в областта на платежоспособността е ясно, че установените в член 227, параграф 5 от Директива 2009/138/ЕО критерии продължават да се изпълняват от действащите в посочените трети държави режими на платежоспособност за дружествата с централно управление в тях. Поради това е целесъобразно да се поднови определянето, посочено в

Делегирано решение (ЕС) 2015/2290 и Делегирано решение (ЕС) 2016/310, че режимът на платежоспособност е временно еквивалентен на предвидения в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО. Комисията обаче може по всяко време да предприеме специален преглед, ако съответни промени, в т.ч. в международен план, налагат отново да се оцени еквивалентността, определена с настоящото решение. Такива редовни или специални прегледи биха могли да доведат до изменение или отмяна на настоящото решение. Затова Комисията следва да продължи да наблюдава, с техническото съдействие на ЕОЗППО, нормотворческата динамика на действащите в Бразилия, Япония и Мексико режими на платежоспособност, както и изпълнението на условията, въз основа на които е прието настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Действащите в Бразилия, Япония и Мексико режими на платежоспособност, приложими към застрахователните и презастрахователните дружества с централни управления в посочените трети държави, продължават да се приемат за временно еквивалентни на режима, предвиден в дял I, глава VI от Директива 2009/138/ЕО.

Член 2

Временната еквивалентност се подновява от 1 януари 2026 г. до 31 декември 2035 г.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 17.9.2025 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN